JETIR.ORG ISSN: 2349-5162 | ESTD Year : 2014 | Monthly Issue
JOURNAL OF EMERGING TECHNOLOGIES AND INNOVATIVE RESEARCH (JETIR)
An International Scholarly Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

സി. എന്. ശ്രീകണ്ഠന് നായരും കൊല്ലത്തെ മലയാളനാടകവേദിയും

സംഗ്രഹം

മലയാളനാടകത്തില് അഭിമാനിക്കാവുന്ന കാഞ്ചനസീത, സാകേതം, ലങ്കാലക്ഷ്മി എന്ന നാടകത്രയത്തിന്റെ കര്ത്താവായ സി.എന്. ശ്രീകണ്ഠന്നായര് കൊല്ലത്തെ നാടകവേദിക്ക് വളരെ വലിയ സംഭാവനകളാണ് നല്കിയത്. നാടകത്രയം എന്നത് പുരാണകഥകളുടെ വെറും പുനരാഖ്യാനങ്ങള് മാത്രമല്ല. ഇവ വിയോഗശാപങ്ങളുടെ കഥ കൂടിയാണ്. സി.എന്. എന്ന നാടകകൃത്ത് തന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിലും അനുഭവിച്ച സംഘര്ഷങ്ങള് തന്നെയാണ് രാമായണ നാടകത്രയത്തിലും പ്രകടമാകുന്നത്. മലയാള നാടകത്തിന് ശ്രീകണ്ഠന് നായരുടെ പ്രധാന സംഭാവനയായ 'കലി' യില് ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിലൂടെ സമകാലിക രാഷ്ട്രീയത്തിലെ അപചയങ്ങളെ യാണ് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്.

താക്കോല്വാക്കുകള്

നാടകം : Drama
സങ്കല്പം : Imagination
വേദി : Stage
നാടകസങ്കല്പം : Dramatic Imagination

ആമുഖം

ജീവിതത്തെ അതിന്റെ സാകല്യത്തില് നോക്കിക്കാണുകയും മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന് പിരിമുറുക്കം വര്ദ്ധിപ്പിക്കുന്ന സംഘര്ഷങ്ങളെ ആത്മാവിനെ മഥിക്കുന്ന രീതിയില് അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത അപൂര്വ്വം നാടകകൃത്തുക്കളിലൊരാളാണ് സി.എന്.ശ്രീകണ്ഠന്നായര്. തനതുനാടകവേദി എന്നത് സി.എന് ന്റെ നാടക സങ്കല്പങ്ങളില് പ്രധാനമായിരുന്നു. അതിന് വേണ്ടി നാടകക്കളരിയും ശിബിരങ്ങളും നടത്തുന്നതിന് സി.എന്. മുന്കയ്യെടുത്തു (ശാസ്താംകോട്ട, കൂത്താട്ടുകുളം നാടകക്കളരികള്). പ്രൊഫ.എന്. കൃഷ്ണപിള്ള, പി.കെ.വിക്രമന് നായര് എന്നിവര്ക്കൊപ്പം നിന്ന് നാടകത്തെ ഗൗരവമായിക്കണ്ട ഒരു അമച്വര്

നാടകവദേിക്ക് (കലാവദേി) കാെല്ലത്ത് രൂപം കാെടുക്കുന്നതില് അദ്ദഹേം പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു.

പ്രസിദ്ധ സ്വാതന്ത്ര്യസമരഭടനും സ്റ്ററേ്റ് കാേണ്ഗ്രസ് നതോവുമായിരുന്ന മടവൂര് നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടയെും മാധവിക്കുട്ടിയുടയെും പുത്രനായ സി.എന്.ശ്രീകണ്ഠന് നായര് 31-03-1928-ല് കാെല്ലം ജില്ലയിലെ ചവറയില് ജനിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ തീച്ചൂളയില് രാഷ്ട്രീയത്തിലക്േക് ആകൃഷ്ടനായ സി.എന്. വിദ്യാര്ത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തില് സജീവമായി പങ്കടെുത്തു. അഖില തിരുവിതാംകൂര് വിദ്യാര്ത്ഥിസംഘം പ്രസിഡന്റ് (1947), അഖിലന്േത്യാ വിദ്യാര്ത്ഥി കാേണ്ഗ്രസ് വസൈ് പ്രസിഡന്റ് (1948) എന്നീ നിലകളില് അദ്ദഹേം പ്രവര്ത്തിച്ചു. പത്രപ്രവര്ത്തനരംഗത്തെ വിശിഷ്ടവ്യക്തിത്വ മായിരുന്ന കെ.ബാലകൃഷ്ണന്റെ കൗമുദി വാരികയില് കുറച്ചുകാലം അസ്സാേസിയറേ്റ് എഡിററ്ററായിരുന്നു. പിന്നീട് ജില്ലാ ഇന്ഫര്മഷേന് ഓഫീസറായി 1964-ല് കരേളഭൂഷണം പത്രത്തിന്റെ ചീഫ് എഡിററ്ററായത്. രാേഗം മൂലം ജാേലിയില് നിന്ന് പിരിഞ്ഞ് കഴിയവെ 1976 ല് അദ്ദഹേം നിര്യാതനായി. നാടകകൃത്ത്, പത്രപ്രവര്ത്തകന് എന്നിവയ്ക്ക് പുറമെ അറിയപ്പടെുന്ന ചറെുകഥാകൃത്തുകൂടിയായിരുന്നു സി.എന്. സാകതേം, ലങ്കാലക്ഷ്മി, കാഞ്ചനസീത, നഷ്ടക്കച്ചവടം, മാന്യതയുടെ മറ, കലി, ഏട്ടിലെ പശു, ആ കനി തിന്നരുത് തുടങ്ങിയ നാടകങ്ങളും തിളയ്ക്കുന്ന മണ്ണ്, പിച്ചിപൂവ്, സിന്ദൂരപ്പാെട്ട്, പുളിയിലക്കര നര്േയത് തുടങ്ങിയ ചറെുകഥകളും നിരവധി ലഖേനങ്ങളും സി.എന്. രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സി.എന് ന്റെ നാടകസങ്കല്പം

തന്റെ സമകാലികരപ്പെോലെ, സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളാണ് ശ്രീകണ്ഠന്നായരന്െന നാടകകൃത്തിനെ ആദ്യമായി ആകര്ഷിച്ചത്. പക്ഷേ വകൈാതെ തന്നെ അവയുടെ ക്ഷണികത അദ്ദഹേം മനസ്സിലാക്കി. മററ്േതാെരു ദാര്ശനികനായ കലാകാരനയെും പാേലെ ജീവിതം എന്ന സമസ്യയുടെ സങ്കീര്ണ്ണത സി.എന്-ന്റെ മനസ്സിനയെും മഥിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമാണ് മലയാളനാടകത്തില് അഭിമാനിക്കാവുന്ന കാഞ്ചനസീത, സാകതേം, ലങ്കാലക്ഷ്മി എന്ന നാടകത്രയം. ഇവ പുരാണകഥകളുടെ വറെും പുനരാഖ്യാനങ്ങള് മാത്രമല്ല. അസാധാരണമായി ജീവിക്കാന് വിധിക്കപ്പട്ടെ മനുഷ്യര് സ്വന്തം ഇച്ഛാശക്തി വട്ടെിവിട്ട വഴിച്ചാലുകളില് നിന്ന് ജീവിതഗതി മാറി സഞ്ചരിക്കുന്നത് നിസ്സഹായനായി നാേക്കിനില്ക്കണ്േടിവരുന്നു സ്ഥിതിവിശഷേത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പാേള്, കാലവും സാഹചര്യങ്ങളും തനിക്കതിരൊയി ആരാേ പൂട്ടിയാെരുക്കിവിട്ട രഥത്തിന്റെ ചക്രങ്ങളായി ചരിക്കുമ്പാേള് - 'എന്റെ

ജീവിതം ഒരു പാഴ്ച്ചിലവായിരുന്നുവോ'[1] എന്ന് രാവണനപ്പോലെ നമ്മളും സ്വയം ചോദിച്ച് പോകുന്നു. ഈ ചോദ്യത്തിന് മുന്നില് ഉഴറിപ്പോകുന്ന മനുഷ്യമനസിന്റെ വിഹ്വലതയാണ് സി.എന്-ന്റെ നാടകത്രയത്തിന്റെ പ്രമേയം. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ നാടകങ്ങള് പ്രാചീനയവനദുരന്തനാടകങ്ങളുടെ ഗാംഭീര്യം ആവാഹിക്കുന്നുവെന്ന് ചില നിരൂപകരങ്കിലും സമ്മതിക്കുന്നത്.

'സാകേതം', 'കാഞ്ചനസീത'. 'ലങ്കാലക്ഷ്മി' ഇവ വിയോഗശാപങ്ങളുടെ കഥയാണ്. സാകേതത്തില് ദശരഥന് ഏല്ക്കുന്ന മുനിശാപവും തന്മൂലമുണ്ടാകുന്ന പുത്രവിയോഗവും ദുഃഖകാരണമാണ്. 'കാഞ്ചനസീത'യില് രാമനേല്ക്കുന്ന ശംബുക പത്നീശാപം സീതാവിയോഗത്തില് കലാശിക്കുന്നു. 'ലങ്കാലക്ഷ്മി' യില് രാവണന് ശാപത്തിനിരയായി മരണം പ്രാപിക്കുന്നു. രാവണനും ഐശ്വര്യചൈതന്യവും തമ്മിലുള്ള വിയോഗമാണല്ലോ രാവണപതനത്തിന് കാരണമാകുന്നത്. ഈ മൂന്ന് നാടകങ്ങളിലും ശാപവിയോഗങ്ങള് മൃത്യുദുഖത്തില് ചന്നെവസാനിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ സാര്വകാലികവും സാര്വ്വജനീനവുമായ ദാര്ശനികപ്രശ്നങ്ങളെ ഉള്ക്കരുത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ചു എന്നതാണ് സി.എന്. എന്ന നാടകകൃത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും. ആ നാടകദര്ശനത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയും. സി.എന്. എന്ന നാടകകൃത്ത് തന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലും അനുഭവിച്ച സംഘര്ഷങ്ങള് തന്നെയാണ് രാമായണ നാടകത്രയത്തിലും പ്രകടമാകുന്നത്.

കാലക്രമം കൊണ്ട് 'സാകേതം' ആദ്യനാടകമായി പരിഗണിക്കണം. 1965-ല് രാജ്യശുല്ക്കം എന്ന പേരില് കൗമുദിയിലും ഒന്ന് രണ്ട് തവണ മിനുക്കുപണി നടത്തിക്കഴിഞ്ഞ് 1973 ജനുവരിയില് കസേരിയിലും 'സാകേതം' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1958-ല് സി.എന്., കാഞ്ചനസീത എഴുതിയപ്പോള് നാടകത്രയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കല്പ മുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദശരഥനെയും രാവണനെയും കേന്ദ്രീകരിച്ച് സാകേതം, ലങ്കാലക്ഷ്മി എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് നാടകങ്ങള് കൂടി എഴുതി ഒരു നാടകത്രയമാക്കുകയായിരുന്നു. 1965-ല് സാകേതം എഴുതി. ലങ്കാലക്ഷ്മി എഴുതിയപ്പോഴേക്കും 1974 നവംബറായി. അപ്പോള് കാഞ്ചനസീത എഴുതി 16 വര്ഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒന്നുമില്ലായ്മയില് നിന്നും കഠിനമായ അദ്ധ്വാനത്തിലൂടെയും ത്യാഗത്തിലൂടെയും ഒരു വംശത്തെ മുഴുവന് രക്ഷിച്ച് മൂവുലകങ്ങള്ക്കും അധിപതിയായി മാറിയ അസാധാരണ പരാക്രമിയാണ് 'ലങ്കാലക്ഷ്മി' യിലെ രാവണന്. രൗദ്രവീരരസങ്ങളുടെ മൂര്ത്തിമത്ഭാവം. പക്ഷെ വിഭിന്ന സാഹചര്യങ്ങളില് കരുണവും ഹാസ്യവും ശൃംഗാരവും രാവണനില് സമ്മേളിക്കുന്നു. ധര്മ്മാധര്മ്മചിന്തയുടെ പ്രതീകമായ വിഭീഷണനും മൃദുലതയുടെ പ്രതീകമായ സുപാര്ശ്വനും

രാവണന്റെ തന്നെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഭിന്നാംശങ്ങളായാണ് നാടകകൃത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. വൈവിധ്യവൈചിത്ര്യമാർന്ന ഈ ഭാവങ്ങളുടെ സംയോജനമാണ് രാവണന് ഒരു ഗ്രീക്ക് ദുരന്ത നായകന്റെ ഗാംഭീര്യമാണുള്ളത്.

'കാഞ്ചനസീത'യുടെ രചനാപശ്ചാത്തലം ശ്രീകണ്ഠന് നായര് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തും നേത്രരോഗവിദഗ്ധനുമായ വേലായുധന്പിള്ളയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് നാടകം രചിച്ചത്. അയ്യപ്പസേവാസംഘത്തിന്റെ വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് നാടകം അവതരിപ്പിക്കാനാണ് ലക്ഷ്യമിട്ടതെങ്കിലും അത് കഴിഞ്ഞില്ല. 1958 സെപ്തംബറില് ഏതാണ്ട് 10 ദിവസം കൊണ്ട് നാടകമെഴുതിത്തീർത്തെങ്കിലും അതിന് ഒരു വർഷം മുമ്പേ ഇതിനായുള്ള മുന്നൊരുക്കങ്ങള് തുടങ്ങിയിരുന്നു. വാല്മീകിരാമായണവും ഭവഭൂതിയുടെ ഉത്തരരാമചരിതവും ദ്വിജേന്ദ്രലാല് റായിയുടെ സീതാനിർവാസവും പല ആവൃത്തി വായിച്ച് പഠിച്ചതിനൊപ്പം മലയാളത്തിലുള്ള രാമകഥകളും ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഇത് സംബന്ധമായ പഠനഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിച്ചു. 'കാഞ്ചനസീത'ക്ക് പുറകിലുള്ള പരിശ്രമമാണ് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. 1958 ഡിസംബറില് കോഴിക്കോട് വച്ച് നടന്ന കേരളസംഗീതനാടക അക്കാദമിയുടെ കലോത്സവത്തിലാണ് ഈ നാടകം ആദ്യം അരങ്ങേറിയത്. അതിന് മുന്കയ്യെടുത്തത് ഡോ.പി.എ. വേലായുധന് പിള്ള തന്നെ ഈ നാടകത്തിന്റെ അരങ്ങിലും അണിയറയിലും പ്രവർത്തിച്ചവരെയും നാടകം വിവിധ ഇടങ്ങളില് അവതരിപ്പിച്ച് വിജയിപ്പിച്ച കലാ വേദി പ്രവർത്തകരെയും അദ്ദേഹം അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. അതോടൊപ്പം 'കാഞ്ചനസീത'യുടെ ഇതിവൃത്തത്തെക്കുറിച്ചും സി.എന്. തന്റെ അഭിപ്രായം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. 'കാഞ്ചനസീതയുടെ ഇതിവൃത്തം പഴയതോ പുതിയതോ അല്ലെന്ന് ഞാന് വിചാരിക്കുന്നു. സമൂഹമായി ജീവിക്കാന് തുടങ്ങിയ കാലം മുതല് ഒരു വക ബന്ധനത്തില്പ്പെട്ടുപോയ മനുഷ്യന്റെ കഥയാണിത്. നാളെ ആ ബന്ധനം കൊഴിഞ്ഞുവീഴുമെന്ന് ആശിക്കാന് ഞാനുമുണ്ട്. രാമായണകഥ പശ്ചാത്തലമാക്കിയ രാമായണനാടകത്രയം രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തിന്റെ കാതലായ അധികാര വടംവലിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിത്രീകരണത്താല് സംഘർഷാത്മകമാണ്. മിക്ക നാടകങ്ങളിലും കാണുന്ന ഈ പൊതുസ്വഭാവം നാടകകൃത്തിന് നയിക്കേണ്ടിവന്ന രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിലെ അനുഭവപാഠങ്ങള് അബോധപരമായി പ്രവർത്തിച്ചതിനാലാവാം.

'സാകേത'ത്തിലെ നായകന് ദശരഥനാണ്. അറിയാതെ ചെയ്തുപോകുന്ന ഒരു തെറ്റിന് പ്രായശ്ചിത്തമായാണ് ദശരഥന് മനോവ്യഥകളത്രയും കുടിച്ചുതീർത്തതെന്ന് നാടകത്തിന്റെ പ്രഥമപാഠമായി വിലയിരുത്താം.

പരദ്രോഹമായി ചയെ്യുന്ന കര്മ്മം ദുഃഖരൂപത്തില് തിരിഞ്ഞടിക്കുമന്നെ ആര്ഷജ്ഞാനമാണ് 'സാകതേ'ത്തിലെ കാതലായ വിഷയം. പാപവും അതിന്റെ പരിഹാരവും ദാര്ശനിക തലത്തില് വിഷയമാക്കുകയാണ് ഇവിടെ. വനവാസഘട്ടത്തില് കൗസല്യ സീതയോട് പറയുന്നത് നോക്കാം: 'ഭാഗ്യംകട്ടെ പണ്കുട്ടി, ഈ ദുഃഖക്കടലിന്റെ നടുവില് നീയും എന്തിന് തുഴഞ്ഞത്തെി! എനിക്ക് പട്ട മഹിഷിപ്പട്ടമങ്ങെിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നക്കോളും പാപിയോ നീ.'[2] കൗസല്യക്ക് പട്ടമഹിഷിസ്ഥാനം വെറും അലങ്കാരമായിരുന്നുവന്നെും ഫലത്തില് ഭര്ത്താവിനെ കയ്യടക്കി വച്ചിരുന്നത് മറ്റാരൊക്കയെോ ആയിരുന്നുവന്നെും കൊട്ടാരത്തിന്റെ വിസ്തൃയത തളങ്ങളില് താന് ഏകയായിരുന്നുവന്നെും തന്റെ മോഹങ്ങളും തരളചിന്തകളും വന്ധ്യംകരിക്കപ്പടെുകയായിരുന്നുവന്നെും ഈ വാക്കുകളുടെ ധ്വനിയില് നിന്നും മന സ്സിലാക്കാം.

'കാഞ്ചനസീത'യില് സീത പ്രത്യക്ഷപ്പടെുന്നത് നാടകത്തിന്റെ അവസാനത്തോ ടയൊണ്. അവള് അണയാന് പോകുന്ന ദീപമാണന്നെ കാര്യം സംഭാഷണങ്ങളിലൂ ടയെും അവതരണ പ്രസ്താവനകളിലൂടയെും സൂചിപ്പിക്കപ്പടെുന്നുണ്ട്. 'സീത സായംസന്ധ്യ പോലെ പ്രവശേിക്കുന്നു.' - സായംസന്ധ്യയുടെ പ്രയോഗത്തിലൂടെ സാധിക്കുന്നത്, മര്ത്യജീവിതമന്നെ ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലമായ വഴിയമ്പലം വിട്ട് ദുഃഖസാഗരത്തിന്റെ മറുകരയത്തെുകയന്നെ സുഖകരമല്ലാത്ത കര്മ്മം തന്റെ ഇതിഹാസോജ്ജ്വലമായ ജീവിതയാനത്തിലൂടെ സീത നടേിയടെുത്തിരിക്കുന്നുവന്നൊണ്.

'ലങ്കാലക്ഷ്മി'യില് ഇന്ദ്രജിത്തിനെ യുദ്ധരംഗത്തക്കേയക്കാന് രാവണന് മടിക്കുന്നത് പരാജയഭീതികൊണ്ടാണ്. താന് പരാജയപ്പടെ്ടാലും മകന് പിന്ഗാമിയായി രാജ്യം ഭരിച്ചുകൊള്ളുമന്നെ രാവണചിന്ത ഉള്ക്കൊള്ളാന് ഇന്ദ്രജിത്തിന് കഴിയുന്നില്ല. പരാജയമു ണ്ടായാല് അത് ഉള്ക്കൊള്ളാനുള്ള മാനസികമായ തയ്യാറടെുപ്പുകള് രാവണന് നടത്തിക്കഴിഞ്ഞന്നെ് അദ്ദഹേത്തിന്റെ വാക്കുകള് സൂചിപ്പിക്കുന്നു: 'രാവണന് ഒരല്പായുസ്സില് ഒടുങ്ങുന്ന പൂമ്പാറ്റയല്ല. രാവണന് പരമ്പരയാണ്. ഇന്നലയെും ഇന്നും നാളകെളുമുള്ളതാണ്. ഹതേിപുത്രന് വിദ്യുത്കശേവന്, തല്പുത്രന് സുകശേന് സുകശേപുത്രന് സുമാലി, സുമാലിയുടെ പൗത്രന് രാവണന്, രാവണപുത്രന് മഘേനാഥന്.

'കാഞ്ചനസീത'യില് ശ്രീരാമന്റെ പ്രവൃത്തികളയൊണ് ഇതരകഥാപാത്രങ്ങള് വിമര്ശിക്കുന്നത്. എഴുത്തുകാരന്റെ നിലപാടുകള് ഈ വിമര്ശനങ്ങളിലൂടെ വായിക്കാം. സീതാപരിത്യാഗത്തയെും ശംബൂക വധത്തയെും വിമര്ശിക്കുന്നവരാണ് ഒട്ടുമിക്ക കഥാപാത്രങ്ങളും.

വിമര്ശനപക്ഷത്തില് മുന്നില് നില്ക്കുന്നത് ഊര്മ്മിളയാണ്. ഊര്മ്മിള സ്ത്രീവര്ഗ്ഗത്തിന്റയൊകെ പ്രതിനിധിയാണ്. അധികാരമോഹമാണ് 'കാഞ്ചനസീത'യിലെ ഇതിവൃത്തത്തെ ദൃഢപ്പടുെത്തുന്നത്. രാമനെ വിമര്ശിക്കാന് ശംബുകവധവും ആയുധമാക്കുന്നുണ്ട്. ഹനുമാനും ഊര്മ്മിളയുമല്ലൊം ഈ ബ്രാഹ്മണമധോവിത്വത്തെ ചോദ്യം ചയെ്യുന്നുണ്ട്. 'കാഞ്ചനസീത' യിലെ രാമ-ഹനുമാന് സംവാദം ഏറെ ശ്രദ്ധയേമായ പ്രമയേമാണ്. സി.എന്നിന് രാഷ്ട്രീയത്തോട് തോന്നിയ മടുപ്പും വിശ്വാസക്കുറവും ഈ സംവാദത്തില് കാണാവുന്നതാണ്. നാടകകൃത്തിലെ ജീവിതവീക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗികദര്ശനങ്ങളും ഇതോടൊപ്പം ചര്േത്തു വായിക്കാവുന്ന താണ്. ശ്രീരാമ- ഭരത സംവാദത്തിലും രാഷ്ട്രീയ വിമര്ശനമുണ്ട്.

രാമായണനാടകങ്ങള് വിയോഗകഥകള് കൂടിയാണ്. പിതൃ-പുത്ര വിയോഗം 'സാകതേ'ത്തെ ദുഃഖസാന്ദ്രമാക്കുന്നു. രാവണന്റെ ദുരഭിമാനം ലങ്കയുടെ തകര്ച്ചയ്ക്കും സുഖവിയോഗത്തിനും കാരണമാകുന്നതിന് 'ലങ്കാലക്ഷ്മി' തെളിവ് നല്കുന്നു. വിയോഗത്തിന്റെ നാടകാഖ്യാനമാണ് 'കാഞ്ചനസീത'. ഇത്തരം വിയോഗ ചിത്രീകരണങ്ങള് നടത്താന് നാടകകൃത്ത് രാമായണകഥ തരെഞ്ഞെടുക്കുകയാണുണ്ടാ യത്. സ്വജീവിതത്തില് അനുഭവിക്കപ്പെട്ട നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങള്ക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്താനുള്ള വിങ്ങിപ്പൊട്ടലാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നത്. അരിസ്റ്റോട്ടില് വിശഷേിപ്പിച്ചതു പോലെ ഒരു കഥാര്സിസ് തന്നയൊണിത്.

മലയാളനാടകത്തിന് ശ്രീകണ്ഠന്നായരുടെ പ്രധാന സംഭാവന എന്തന്നെ് അന്വഷേിക്കുമ്പോഴാണ് 'കലി'യകെ്കുറിച്ചും തനത്നാടകത്തകെ്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കണ്േടി വരിക. തനത് പാരമ്പര്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു നാടകവദേി നമുക്കാവശ്യമാണന്നെ് നീണ്ടകാലത്തെ നാടകപ്രവര്ത്തനത്തിലൂടെ ഇദ്ദഹേം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുള്ള ഉത്തരമാണ് 'കലി' എന്ന നാടകം. ഒരര്ത്ഥത്തില് പാരമ്പര്യാധിഷ്ഠിത നാടകവദേിക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചതും ഈ നാടകമാണ്. തുടര്ന്നുവന്ന പരീക്ഷണങ്ങള്ക്ക് ഈ നാടകം കാരണമായി. കര്മ്മഗതിക്കാണ് 'കലി' യില് മുന്തൂക്കം. തയെ്യം, തിറ, പടയണി, കോലംതുള്ളല് ഇവയുടയെല്ലൊം സമ്മളേനം 'കലി'യില് കാണാം. ആക്ഷപേ ഹാസ്യത്തിലൂടെ സമകാലിക രാഷ്ട്രീയത്തിലെ അപചയങ്ങളയൊണ് ഈ നാടകം ചോദ്യം ചയെ്യുന്നത്. വ്യക്തിയുടെ പ്രശ്നമല്ല; സമൂഹനന്മയാണ് ഈ നാടകത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. കരേളത്തിലെ നാട്യസംസ്കൃതിയുടെ പാരമ്പര്യം 'കലി'യില് ദര്ശിക്കാം. തനത് പാരമ്പര്യത്തെ പിന്പറ്റി മാത്രമേ നമ്മുടെ നാടകവദേിക്ക് നിലനില്പ്പും വളര്ച്ചയും അര്ത്ഥവും ഉണ്ടാവുകയുള്ളു എന്ന് 'കലി'യെ മുന്നിര്ത്തി സി.എന് ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്നു.

ഉപസംഹാരം

സി.എന്. ശ്രീകണ്ഠന്നായരുടെ നാടകങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകദര്ശനങ്ങളും മലയാളനാടകത്തെ പ്രത്യേകിച്ച് കൊല്ലത്തെ നാടകവേദിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്. തന്നില് നിന്ന് മാറിനിന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നാടകപ്രവര്ത്തനം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ അനവദ്യമുഹൂര്ത്തങ്ങള് സ്വന്തം രചനകളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

കുറിപ്പുകള്

1. ശ്രീകണ്ഠന്നായര് സി. എന്., ലങ്കാലക്ഷ്മി, ഡിസി ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2015, പുറം-35.
2. ശ്രീകണ്ഠന്നായര് സി. എന്., സാകേതം, ഡിസി ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2017, പുറം-38.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. ഭരത് മുരളി, അഭിനയത്തിന്റെ രസതന്ത്രം, കറന്റ് ബുക്സ്. തൃശൂര്, 2007.
2. ശങ്കരപ്പിള്ള ജി., മലയാള നാടകസാഹിത്യചരിത്രം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശൂര്, 1987.
3. ശങ്കരപ്പിള്ള ജി., സംവിധായകസങ്കല്പം, ഡിസി ബുക്സ്. കോട്ടയം, 1991.
4. ശ്രീകണ്ഠന്നായര് സി. എന്., ലങ്കാലക്ഷ്മി, ഡിസി ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2015.